

ספר מלכים א' פרק ג, טו - פרק ד, א

בפרשת השבוע מובאים חלומותיו של פרעה, ומפטירים בפרשה זו, של חלום שלמה, והמעשה שבא אחריו:

(טו) לאחר שחלם שלמה המלך ששאל אותו ה' מה הוא מבקש, וביקש חכמה כדי שיוכל להנהיג ולשפוט את עם ישראל, ויקץ שְלֹמֹה, וְהָיָה עֵתָה נֹכַח לְרֵאוֹת שֶׁהִיָּה זֶה חֲלוֹם, כי עד עתה היה הכל נראה לו כמציאות ממש, ורק לאחר שהתעורר הבין שהיה זה חלום נבואי, וַיָּבֹא יְרוּשָׁלַם, וַיַּעֲמֵד לְפָנַי אֲרוֹן בְּרִית ה' לְהוֹדוֹת לוֹ עַל הַטּוֹבוֹת שֶׁנָּתַן לוֹ, וַיַּעַל עֲלוֹת, וַיַּעַשׂ שְׁלָמִים, וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּה לְכָל עַבְדָּיו. עתה הקרה ה' לפני שלמה משפט המצריך חכמה, כדי שיתברר על ידו שמילא ה' את שאלתו, והיה זה חלום אמת. (טז) אִזְ תִּבְאֲנָה שְׁתֵּים נָשִׁים זָנוֹת - פונדקאיות, המוכרות מזון (תרגום יונתן), אֶל הַמֶּלֶךְ, וַתַּעֲמִדְנָה לְפָנָיו. (יז) וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הָאֶחָת, בִּי אֲדֹנָי, אֲנִי וְהָאִשָּׁה הַזֹּאת יֹשְׁבֹת - גרות בבית אחד, וְאֵלֶּךְ בִּהְיוֹתִי עִמָּה בְּבַיִת. (יח) וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לְלִדְתִּי, וַתֵּלֶד גַּם הָאִשָּׁה הַזֹּאת, וְאֲנַחְנוּ יַחְדָּו בְּאוֹתוֹ הַחֹדֶר שְׁבַבִּית, אֵין זֶר אֶתְנוּ בְּבַיִת, וגם בשאר החדרים לא היו אנשים נוספים, זולתי שְׁתֵּים אֲנַחְנוּ בְּבַיִת. וכיון ששום אדם מבחוץ לא ידע על הלידות, וגם לא נכנס שום אדם לבית, לא יתכן שאירע הדבר על ידי אדם מבחוץ. (יט) וַיָּמָת בֶּן הָאִשָּׁה הַזֹּאת לַיְלָה, וַתִּקַּח אֶת בְּנֵי מֵאֲצִלֵי - לקחה את בני שהיה שוכב 'אצלי', כלומר, לידי, ולא היה כלל מונח בחיקי כששכבתי לישון, וממילא לא יתכן ששכבתי עליו בלילה, וְאֲמַתְךָ יִשְׁנָה, וַתִּשְׁפִּיבֵהוּ בְּחִיקָה, כאילו הוא בנה, וְאֵת בְּנֵה הַמֵּת הַשְּׁפִיבָה בְּחִיקָי, כאילו אני שכבתי עליו והמתתי אותו, אך באמת כשהשכבתיו לישון לא היה זה 'בחיקי' אלא 'אצלי', וזו ראייה שאין זה בני. (כא) וְאֶקָם בְּבֹקֶר לְהִינִיק אֶת בְּנִי, וְהָיָה מֵת. וְאֲתִבּוֹן אֵלָיו מִיד בְּבֹקֶר, לפני שעבר זמן רב, שעשוי הגוף להשתנות לאחר המיתה, וְהָיָה לֹא הָיָה זֶה בְּנִי אֲשֶׁר יִלְדֹתִי, ושני סימנים היו לי בדבר, א. לא היה זה 'בני', כי הכרתי את פניו. ב. לא היה זה 'אשר ילדתי', כיון שאני ילדתי שלשה ימים קודם ללידתה, וניכר ההבדל

לתרומות והקדשות: 0765-404-360

